

Olje- og Energidepartementet

Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

HØRINGSSVAR - NOU 2022:3 PÅ TRYGG GRUNN

Finnmarkseiendommen/Finnmárkkuopmodat (FeFo) mottar høringsbrevet som høringspart, og vil som en av landets største grunneiere med dette komme med sitt høringsinnspill.

FeFo mener at Gjerdrumutvalget med NOU 2022:3 «På trygg grunn» gjør et viktig arbeid for å sikre at kvikkleireskred i bebygde strøk kan motvirkes. Vi vil i stor grad støtte opp om utvalgets rapport, men er også bekymret for enkelte av utvalgets forslag knyttet til grunneieransvar i forslag til ny naturskadesikringslov.

Utvalget foreslår en helt ny naturskadesikringslov hvor § 1 sier at

«Grunneier har ansvar for å sikre egen eiendom mot naturskade.

Eier eller bruker av fast eiendom skal varsle kommunen dersom forhold på eiendommen tilsier at det er fare for naturskade som kan medføre tap av liv eller skade på helse, miljø, materielle verdier og kritisk infrastruktur på egen eller andres eiendom».

FeFo etterlyser hvilken betydning dette har for hver enkelt grunneier. Etter vårt syn kan dette være hensiktsmessig i de tilfellene hvor grunneier også er byggherre i bebygde områder, men for store grunneiere som for eksempel FeFo og Statskog, vil det være i umulig til enhver tid ha oversikt over egen eiendom på et slikt nivå at slike forhold som her nevnt vil være naturlig å melde inn til kommunen. Dersom det skal være mulig å holde grunneiere ansvarlige for slik varsling, må det samtidig etableres et skille mellom bebygde områder, hvor det er naturlig for en grunneier å ha kontroll på dette, og for eksempel utmark, hvor det er nærmest umulig å føre en slik kontroll med grunnen. Det vil ikke være hverken hensiktsmessig eller fornuftig å legge samme krav til varsling til grunn for store utmarksområder og bebygde områder. Samtidig kan en stille spørsmålet om en skal varsle – og sikre – utmarksområder mot det som er naturens egne realiteter. Skred, storm og andre naturlige hendelser i utmark. Etter FeFos syn vil det være en urealistisk og lite hensiktsmessig bruk av ressurser.

Samtidig vil FeFo advare mot å opprette et grunneieransvar for varsling uten at det er et faktisk ansvar i en erstatningsrettslig sammenheng. I så fall vil det beste være å fjerne hele ansvaret og eventuelt finne et annet navn, slik at det ikke blandes i begreper.

Det følger av forslaget § 5 at kommunen kan gi pålegg om sikring av eiendommen til eier og bruker av den. FeFo etterlyser at forslaget setter opp noen skranker for når kommunen kan pålegge tiltak og omfanget av tiltaket som pålegges.

Videre vil forslaget § 8 om kommunens adgang til å kreve refusjon av utgifter til sikringstiltak av dem som eier eller fester eiendom som har nytte av tiltaket, være problematisk. Her etterlyser FeFo også terskler for hva som kan kreves, i dette tilfellet av refusjon. En begrensning til teknisk verdi er ikke hensiktsmessig, ettersom teknisk verdi ikke nødvendigvis gir et bilde av markedsprisen i et område. Dette er særlig tilfellet i områder utenfor byer og tettsteder.

I tillegg er FeFo skeptiske til at det i forslaget til naturskadesikringslov § 9 foreslås at «Enhver eier eller bruker av fast eiendom som drar nytte av sikringstiltak utført etter godkjenning av kommunen, skal regnes som deltaker i tiltaket og har ansvar for vedlikeholdet av dette». FeFo forstår dette som at grunneier vil kunne bli deltaker i tiltak uten at en egentlig kan si hverken ja eller nei til dette på forhånd. Kommunen kan jf. § 8 kreve utgiftene med slike tiltak refundert og etter FeFos skjønn gir dette for mye makt til kommunen overfor private grunneiere. FeFo vil be departementet om ikke å gå videre med dette, og heller finne hensiktsmessige måter for samarbeid mellom grunneier, brukere av eiendommen og kommunen når det kommer til sikringstiltak.

Med hilsen/Dearvvuodáiguin

Håvard Aagesen
advokat

Vetle Langedahl
jurist/rådgiver
Tel: 91309667

Dette dokumentet er elektronisk signert